

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih izdajah ob **torških, četrtkih in sobotah**. Zjutranje izdaje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — **Obojno izdaje stane:** za jeden mesec . . . 30, izven Avstrije f. 1.40 za tri mesece . . . 80, „ za pol leta . . . 1.50, „ za vsa leto . . . 3.00. — Na naročbe brez priložene naročnine se ne jemlje ozir. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 25 vč., v Gorici po 35 vč. Sobotno večerno izdaje v Trstu 25 vč., v Gorici 35 vč.

EDINOST

Oglaš se račun po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana osmrtnice in javnabavale, domači oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, kar nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravnništvo** ulica Molina picolo št. 3. II. nadst. Odpriete reklamacije se proste poštnina.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„P. edinost je moč!“

Našim naročnikom.

Blizamo se koncu leta in mnogo čestitih naših naročnikov je na dolgu z naročnino ne le za zadnje četrtletje, nego tudi za več časa, dá celó za vse leto. Naročniki so jedina naša zaslomba ter je odvisen obstoj in napredek našega lista od rednega plačevanja naročnine. Prosimo torej vse naše čestite naročnike, ki niso še plačali naročnine do konca leta, naj to prej ko mogoče, a najkasneje do 15. t. m. storé, ker nam je do takrat urediti svoje račune s tiskarno.

Zajedno izrekamo nado, da nam dose-danji naročniki ostanejo zvesti tudi v bodočem letu ter da nam pridobé obilo novih naročnikov, da nam bude možno razširiti naš list z novim letom v dnevnik.

Uredništvo. Upravnništvo.

Zveza Primorske z notranjimi deželami.

Interpelacija poslancev Alfreda Coroninija na njegovo prevzišenost gospoda ministra za trgovino.

Politika, koja tira c. k. vlada na Primorskem že desetletja na škodo dinastije, ukupne države, pokrajine in dobro mislečega dela prebivalstva, je dejstvo, katerega škodljivost so v polni meri potrdili zadnji dogodki. Žal, da je opažati to smér tudi v prometno-politiškem pogledu, po železniški politiki, ki je v rabi tamkaj.

Kakor znano, odklanja irredentovska stranka v Trstu in v Gorici vsakoršno železniško zvezo s avstrijskim notranjim ozemljem, med tem ko radostno podpira tesnojšo zvezo s sosednjo Italijo.

Mnogi na svetlo došli železniški načrti, kakor Trst-Gorica-Predil, Divača-Loka-Gorica-Ajdovščina-Postojna, Gorica-Sv. Lucija-Bohinj, so morda izšli ponajveč iz najboljših namenov, toda iskoriščajo se v ta namen, da se izsiljajo nasprotstva in zmešnjave, ter da tako uspešno preprečajo vsakoršno železniško zvezo s notranostjo avstrijske monarhije.

Na drugi strani pa se je zgradila črta Trst-Čerwinjan, katera utegne skoro, po do-zidanju prav kratkega kosa proge do S. Giorgio di Nogaro, slaviti svoje ustajenje kot „Diretissima“ med Trstom in Benetkami.

Sedaj pa se pripravljajo, da še bolje svežejo mesto Goriško s državno mejo po tramvaju na par do Čerwinjana, za katero podjetje se, kakor za gori imenovano železnico, pozovejo tudi slovenski davkoplačevalci v deželi kot misira contribuens plebs.

Hudo zanemarjenje slovenskega dela te pokrajine gledé na gradnjo železnice, obžalovanja vredna usoda predilske železnice, gradnja železnice čez Pontebo — ki je jeden največjih trgovinsko-politiških pogreškov Avstrije izsa liberalnega vladanja — to so go-

tovo okolnosti, ki morajo vzbujati nezaupanje in nezadovoljnost ter kazati v čudni luči dobrohotnost in zmožnost vlad, ki so sodelovalale pri tem.

Sedanji vladi, ki je zapisala gospodarski program na svojo zastavo, bi pristojalo, da stori konec nesrečni prometni politiki, ki je med glavnimi vzroki na jugu obstoječih državi sovražnih odnosov, ter da po železnih cestah priklopi centrifugalne življe na državo.

Prebivalstvo vipavske doline želi iskreno in že davno železniške zveze Gorica-Ajdovščina-Postojna. Predaleč bi zašli, ako bi hoteli tu pobližje pojašnjevati menjajoče se faze tega načrta, opomniti bi hoteli ie, da se je jedna prošnja za predkoncesijo za gradnjo počestne železnice med Gorico in Ajdovščino odklonila zato, ker je vojna uprava zahtevala normalni tir, da je vsled tega deželni zbor poknežene grofije Goriške in Gradišanske jednoglasno dovolil znesok za pripreavljanja dela in gradnjo zaželjene železnice po normalnem tiru, in da se je obhodila navetovana črta še leta 1893., po dogotovljenju splošnega načrta.

Toda tesno pred ciljem navstal je zopet, najbrže iz ozirov na stroške, star prepir med normalnim in ozkim tirom.

Zopet se je jelo misliti na ozki tir, in ko so minolega poletja v to svrhu obhodile érto visoke in merodavne osebe, vaprjelo jih je prebivalstvo veliko radostjo, ki se je skromno in zadovoljivo udalo v novi položaj stvari.

Ker pa visoka vojna uprava iz tehtnih strategijskih varokov vztraja pri svoji zahtevi, da se železnica Gorica-Ajdovščina-Postojna sgradi na normalni tir, a ni znano, na kako stališče sta se postavili prizadeti ministarstvi trgovine in finano, polastila se je prebivalstva, ki je bilo že tolikrat prevarjeno v svojih nadah, velika otožnost in zlovolja.

Uvažujé povedano in pa okolnost, da bi bilo krivično v največji meri, ako bi bila velika slovenska večina prebivalstva, na podlagi deželnozbornskega sklepa, usiljenega nje zastopnikom, primorana, da prispevanja za železniške zgradbe na Furlanskem, in bi za svoj dobri denar dobivala v zamono le obljube, če tudi od kakega namestnika, in zadržila, katera se ali poderejo po intrigah ali pa se umaknejo na „nobel“ način, kakor je bilo v subvencijo mesta Goriškega, ne da bi se izpolnile upravičene zahteve tega prebivalstva do primerne železniške zveze s središčem države;

uvažujé žalostno gospodarsko položenje, v katerem se nahaja izključljivo poljedelsko prebivalstvo slovenskega dela dežele po prekomerni pricenitvi zemljiškega davka, po uveljavljenju klavzule o carini na vino, po neprestanem širjenju trtne uši, po padanju cen žita, po propadanju svilorejne kulture in po pomanjkanju primernih cest;

ločnega hajduka Gojka, osvótnika Hadži Ostoja in harambašo (glavar hajdukov) Mirka, čul sem jok zatirane raje, iskajočo zavetja v gorskih pečinah. Oj, mislil sem si: da bi te pečine, ta stoletna drovesa in ti vrhovi spregovorili, pripovedovali bi ti krvave pripovedke, pripovedke, ob kojih bi se ti krv zledenila v žilah, poslušajočemu nekdanja dejstva žalostno Bosne!

V take in enake misli vtopljen sem ležal v prijaznem hladu, dok mi ni započel spanec siliti na oči. Pogledam na uro. Bilo je ravno tri popoldne. Z namenom počivati tu še kake pol urice, položim svoje trudne ude po zeleni travi, denem potno torbico pod glavo in zadremim.

Popuščajóča vročina in moja utrujenost zazibala sta me v trdo spanje, tako, da sem videl, prebudivši se, na svoje veliko začudenje, da je solnce že zatonilo za gorami in da je večerni mrak legel po robovih Romanije-planine. Brzo skočim na noge, vržem torbico

uvažujé, da bi slovensko prebivalstvo zbk svoje vsikdar dokazane zvestobe do cesarja in države zaslužilo vsaj nekoliko pozornosti in bi bilo po tesnejši zvezi se svojimi soplemeniki in z državo naravnost poklicano, da ustvarja močno branilóe proti sovražnikom monarhije, naj bi se vlada ne odtzerala takim „argumentom“ ter naj bi zapričela z napravo smotru odgovarjajoče železnice.

Oprti na to dovoljujejo si podpisani nastopno vprašanje do njegove prevzišenosti gospoda ministra za trgovino:

1.) Je-li njegova prevzišenost pri volji, v bližnji bodočnosti zvezati Gorico po direktni železnici z notranostjo države?

2.) In ako je tako, kake nade do izvršenja ima načrt za železnico Gorica-Ajdovščina-Postojna?

Na Dunaju, dne 7. decembra 1894.
Alfred Coronini, Ferjančič, dr. Gregorčič, Spinčič, Dvořak, Dostal, dr. Bulat, Perić, Dapar, dr. Klaić, Troll, Jax, Kaftan, Sláma, Schlesinger, dr. Scheicher, Biankini.

Politiške vesti.

Državni zbor. (Poslanska zbornica). V večerajnji svoji seji je nadaljevala poslanska zbornica razpravo o kazenskem zakonu. Na to so stavili poslanci Pattai in tovariši nujni predlog, po katerem naj bi se dovolila državnim uradnikom od VIII. do XI. plačilnega razreda izredna doklada k plači. Zajedno se pozivlja vlada, da v prvi polovici leta 1895 predloži zakonsk načrt za definitivno uredbo plač. Minister Plener in poslanec Beer sta pobijala ta predlog. Minister Plener je naglašal posebno, da ne dopusti nikdar, da se povrne deficit, zbk česar treba iskati pokritja za izdatke. Vlada postopa korakoma, toda z jasnim programom. Poslanec Lueger je na to ostro napal levico, katera sicer ob drugih vprašanjih hitro postopa, le ob vprašanju uradnikov je jako previdna. Nujnost so odklonili.

Poslanec Laginja in tovariši interpe-lujejo vlado radi postopanja oblasti ob demonstraciji v Trstu z dne 12. novembra in radi zatvora petero Slovencev; poslanec Alfred Coronini in tovariši pa interpe-lujejo radi razdelitve porotnih sodišč v slovenske in italijanske, vsakokrat po narodnosti obtoženca.

Zatem je zbornica pričela razpravo o zakonu o lokalnih železnicah. Poslanec Kaftan je predlagal, da bi dežele same dajale koncesije za male železnice. Proti temu predloga je govoril minister za trgovino, naprosivši slednjí, da bi se ta zakon vaprjel

čez rame in hitrim korakom stopam naprej v naračajoči mrak. Tako sem hodil komaj kake četrt ure po prašni serpentini, ko na jedenkrat začujem pred seboj človeške korake in zatem otožne glasove slodeče pesni:

U hiljadu i osam stotina
Sedamdeset i pete godine
Puče puška sa visocih gora
I prebudi u brdu sokola.
Ooooooj!
Tužna Bosna, ooooooj!

Jaz sem sicer strasten prijatelj petju, ali na tem kraju in to še po noči — moram resnico priznati — mi ni ravno posebno ugajalo. Stisnil sem malo bolje v roko svojo debelo gorjačo in požuril korake, da si čim preje ogledam v obližju tega gorskega slavca. In res, iz za kakih petdeset korakov opazil se že Bošnjaka-Srbina, ki je krevsal pred menoj v prahu, oborožen z dolgo palico in obut v podkovane opanke.

„Pomozi Bog, brate Srbin!“ zaklical sem mu.

še pred Božičem, ker nameruje potem predložiti več predlog o lokalnih železnicah.

Samouprava Tridenta in izjemno stanje v Pragi. V proračunskem odseku je podal minister Plener dve velevažni izjavi: prvo gledé samouprave laškega dela Tirolske — to prisrčno želje Italijanov —, drugo pa gledé odprave izjemnega stanja v Pragi, to nič manj preserčne želje národa češkoga. Dotični izjavi ministra Plenerja sto kaj značilni gledé na sápo, ki veje sedaj po našem političkem pozorišču.

Gledé samouprave Tridenta je izjavil minister Plener, da ista ni nedružljiva z jednotnostjo države, ali z drugimi besedami: Tridentinci se smejo nadejati, da se jim v nadaljni bodočnosti izpolni prisrčna želja. — Gledé Česke pa je rekel, da se po oficijelnih poročilih vlada ni mogla odločiti, da bi odpravila izjemno stanje, ali z drugimi besedami: želja národa češkoga se ne uresniči še tako hitro. Častiti čitatelji naj si kar sami napravijo paralelo med obema isjavama in takoj jim bude jasno gledé na sápo, ki veje sedaj pri nas!

Položaj na Ogrskem. Cesar je toraj potrdil trojico cerkveno-politiških predlog. Ko je ministerski predsednik večeraj sporočil sbornici to „veselo“ vest, gromelo je v parlamentu samega navdušenja. Liberalna gospóda so kričali v nekaki omotici, a vse navdušenje jih mine gotovo, ko se zopet streznijo in zavejo svojega položaja. Njegovo Veličanstvo je potrdilo omenjene zakone, ker neće v svoji modrosti, da se itak žalostno razmoro ogrske samotaje še bolj v tem trenutku; ali to je gotovo — in to pripoznavajo tudi židovsko-liberalni listi, — da je razmerje med sedanjo vlado in krono napeto prej ko slej ter da je že zatonila zvezda ministarstva Wekerlovega. K večjemu izvede še razpravo o proračunu in bude po takem životarilo še približno do konca meseca januarja. In potem je zadene usoda, koja je zaslužilo v polni meri.

Različne vesti.

Za družbo sv. Cirila in Metoda darovali so Mohorjani na Proseku 4 gld. 20 vč. — V namen, da postane pevsko društvo „Vesela“ pokrovitelj, darovali so trije krokarji za dobro prodanega konja 2 kroni. V isti namen dodali oberkrokarji v osmici g. Bana še 2 kroni in 40 stot. Tunc dodal 14 stot. Pri zlatenem Drejšelu nabralo se je na kinškem biljardu 148 stot., dodal Emilio Rigoni še 40 stot., k tem svotam priložil gosp. Simon Ivanovič 40 stot.

Živela „slovenska“ Ljubljana! Vsakdo bi pričakoval, da e. kr. oblasti strogo izpal-

lzenađeni seljak se je ustavil, ter ozrši se, odzval se mi je krepko: „Bog ti pomogo, gospodine!“

„Kam pa ti tako pozno, brate?“

„Ne vprašaj! V Sarajvo desetino plačat!“

„Kaj se ne bojiš hajdukov, da se ponoči sam spuščaš po teh planinah?“

„Ne brate! Prošli so oni čas, ko so hajduki gospodarili po teh šumah. Danes je vse drugače. Evo vidiš: da sedaj ležeš tukaj kraj ceste, vstaneš jutri zdrav in vesel, kakor da si počival doma pri svoji majki. Nikdo ti ne stori kaj žalega. Nekdaj, dá, so to šume mrgolele od hajdukov, raje in turških pandurjev (orožnikov). Marsikatera kapljica krvi, pravične in krivične, prelila se je po tem mračnem gorovju. In ako te je volja dalje potovati v mojem društvu, povem ti jedno tako krvavo dogodbo, koja se je dogodila pred mojo hišo in mojimi očmi.“

(Dalje prik.)

PODLISTEK.

Hajduk Mirko.

Črtica iz bosanske prošlosti.

Spisal Anton Zajc.

Bilo je nekega jesenskega popoldneva 1893. leta. Samoten sem korakal po ozki gorski cesti, med temnimi vrhovi nekdanj zelo sloglasne Romanije-planine, proti selu Mokremu, oddaljenemu še kake dve uri. Solnce je pripekalo neusmiljeno, znoj mi je v potocih lil niz čelo in pri pogledu na gorovje, obraščeno orjaškimi hrasti, na žareče solnce in trdo cesto, polotila se je neka otožnost — ki je poznana le onemu, koji je kdaj potoval po bosanskih pustinjah — moje duše.

Utrujen sél sem kraj ceste, pod košat hrast, melanholično sem zrl v visoke planine, v nekdanja skrivališča bosanskih hajdukov in siromašne raje. V duhu videl sem krv-

njujete...kovno jednakopravnost vsaj v slovenski prestolnici, jednakopravnost, ki ne zapira slovenski vrat v uradih, najsibodo ti uradi že civilni ali pa cesarski. To pa, žal, še vedno ni tako. Po naključju prišla nam je v roke neka „Rassodba o določbi vojaške pristojbine (takse)“, katero je izdalo c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani, ki je rojen na Vrhniki, ravno tje pristojen in ki sedaj biva v Trstu. Ta rassodba izpolnjena je na nemški tiskovini, dasi je na isti pōli na drugi strani isti tekst v slovenskem jeziku! Kaj naj si človek misli pri tem, ako pripomnimo, da dotični mož, ki je dobil ta „Erkenntnis“ v roke, ne razume niti besedice nemški, a vendar so pustili slovensko stran prazno in mu izpolnili nemško! Ta odlok bi bil vreden, da ga shranijo v Ljubljanskem muzeju, da bodo znali naši potomci, kako se je v znamenju koalicije vrtila 1894. leta jezikovna enakopravnost v „narodni“ Ljubljani. Dodajemo še, da ima ta „Erkenntnis“ številko 119 ex 1892; povedali bi tudi, kateri uradnik ga je izdal, toda dotičnega podpisa izvestno ne bi znal čitati niti dotični gospod sam. —

Članom „Trž. podp. in bralnega društva“ se naznanja, da je danes umrl član Avgust K. s. Pogreb boče jutri, v sredo, ob 3. uri popoldne iz bolnišnice. Odbor.

C. kr. davkarja v Ajdovščini. Dne 17. avgusta t. l. plačal sem pri c. kr. davkarji v Vipavi ves za l. 1894. dolžni davek. Pri tej priliki plačal sem tudi ves davek, kolikor sem ga bil istinito dolžan, pod Ajdovski davčni okraj; le neke veče terjatve nisem hotel plačati, ker je nisem dolžan, in pa ker sem se hotel prej propričati, kako je nastala in pri komu bi imel iskati vračila, ako ne bi hotela biti c. kr. davkarja v Ajdovščini toliko uljudna, da bi sama dotične sneske pri faktičnih dolžnikih iztirjala, kar davkarja vipavskega v takih slučajih vedno in rada stori. G. davkar vipavski mi je svetoval iti prilieno v Ajdovščino, da stvar uredim. To sem storil dne 13. septembra t. l.

Toda jaz obračam, g. priglednik pa obrne. Rekel mi je namreč, da ni časa, naj pridem drugič, na kar sem jaz z ozirom na tisti dan nalašč v ta namen storjeno pot v Ajdovščino replikoval, da pridem sopot, kadar bodem imel še kaj drugega opravila, ker ne morem za tuje dolgove praznih potov delati, a čemer je bil gospod priglednik zadovoljen. —

Nekega dne presenečen sem bil s eksekucijo v svrhu izterjanja rečenega dolga na davkih. Šel sem sopot in nalašč v ta namen v Ajdovščino. G. priglednik me je vprejel ledenozrlo, da, o celó prezri; in ko sem ga vprašal začen, a z vso pristojnostjo, kako in zakaj je kljubu dani obljubi proti meni uvedena eksekucija, zavrnil me je, naj grem k zemljemeru (v Gorico), ter naj se pritožim, pri čemer se je obdal s vso avtoriteto, ter si vedno prizadeval, bogatizirati me. Ker me ni potem osredil noben milostiv pogled iz oči gosp. priglednika, postregel mi je g. davkar s potrebnimi podatki, da bodem mogel po dolžnih občinah Ajdovskega davčnega okraja opravljati službo eksekutorja v izterjanje sneska, ki sem ga menda le zato plačal, ker ga dolžan nisem.

Čemu navajam ta slučaj tukaj? Zato, ker se stranke kar zavračajo na pot pritožbe v trdni veri, da se to ne zgodi; ker je pri takih skokih kaznovana le stranka sama, ki mora plačati stroške pritožbe; zato, ker ima redna pritožba čisto le negativen vseh; zato, ker ne trpimo, da bi plačan c. kr. davčni priglednik od določ, iz tujega davčnega okraja došlo stranke „radi pomanjkanja časa“ domov pošiljal, dočim je domače, ki bi lahko vsaki drugi dan došle, vprejemal; zato, ker ne trpimo, da bi se nas, iz tujega davčnega okraja zavračalo v malenkostih za izgovor na zemljemerca, ker je le predobro znano, da se nas niti uradno niti privatno ne obvešča, kedaj so njegov uradni dnevi v Ajdovščini, in ko nečno zato, ker nam ni niti na kraj pameti, da bi se dali kot neodvisni možje od plačana c. kr. davčnega priglednika bogatizirati. — Uljudnost za uljudnost! —

Završevaje omeniti mi je še kričeč nadostatek. Lani prišel sem bil k c. kr. davkarji v Ajdovščino ob 1/2 10. urji dom. Notranja vrata bila so zaprta; pred njimi pa velika

gruča kmetov, ki so se suvali, ruvali, porivali in psovali, kedo bo prej tako srečen, da se mu vrata odpro. (Tu bi se bil kanonik Klun v resnici prepričal, da Slovenec rad davke plačuje!) Jasno je, da se izobražen človek v takej gruči kosti rahljati ne da. Tega mnemja bil sem tudi jaz; toda slabo sem opravil, kajti na vrata so prišli celó tisti, ki so prišli ob 11. uri, predpoludne, a jaz pa še le ob 3. uri popoldne, da si bi bil moral že na roki zakona kot tujec koj s jutraj na vrsto priti. Tudi pri drugih davkarjih imajo ob svojem času obilo posla, toda nikjer nismo takega vedenja opazili, najmanje pa to, da bi se urad čutil pre slabega za vzdrževanje miru in reda. Mislim torej, da ne bo de neumestno, ako s tega mesta in ne z redno pritožbo c. kr. davkarji v Ajdovščini opozorimo, da v tem pogledu zlu odpomore. —

V Podragi, dne 7. decembra 1894.

Ivan Božič.

Neizprosen minister. Te dni obesili so v Manchesteru na Angleškem nekega Jakoba Whiteheada ki je bil obsojen na smrt, ker je bil umoril svojo ženo. Whitehead bil je ločen od svoje nezveste žene, toda ista je občevala odkrito z drugimi možmi. Nekega dne zasledil jo je Whitehead s nekim možem ter jej s britvijo prerezal grlo, ranivši zatem samega sebe na vratu. Žena je umrla, Whitehead pa je ozdravil. Sodišče ga je obsodilo na smrt, toda po angleškem pravnem redu priporočili so ga porotniki milosti sodnikovi, pozneje odposlali so meščani pravosodnemu ministru prošnjo s 37 tisoč podpisov, da bi se Whiteheadu odpustila smrtna kazen, toda minister bil je neizprosen — potrdil je smrtno obsodbo. Ubogi Whitehead šel je mirno v smrt.

Zopet napad. Dne 8. t. m. okoli 10 ure zvečer vračal se je domov po ulici Giuliani pomožni sluga pri tukajšnji c. kr. poštni in brojavni direkciji, Miha Mavrin. Nič hudega slutel, šel je mirno proti stanovanju. A liki besni sverini napadla sta slugo dva nepoznana mu človeka, katerih eden je prijel in tiščal slugo za vrat, a drugi je jel preiskavati mu sukno, v nadi, da ima sluga kaj denarja pri sebi. Jeden teh dveh tolovajev udaril je reveža s nožem po glavi, da je okrvavel ter ves otekel naslednjega dne. Še-le potem, ko je začel klicati stražarja na pomoč, izpustila sta slugo napadalca in je bil siromak rešen iz velike nevarnosti. Morda bi ga bila ubila na javni nlici, toda našla nista ničesar pri njem, ker ni pismonoša. Listonošem treba torej biti jako opreznimi, kajti v vedni nevarnosti so, da se jim primeri kaj enesega, kakor se je bilo dogodilo na Dunaju pismonoši, katerega je bil zavratno umoril snani Italijan Francesco, katerega so pa pridvignili dobro pod od tal, a čemer pa nečemo reči, da se je gnusoba približal nebesom.

Sluga Mavrin je stvar prijavil svojemu predetojniku, a policija že zasleduje napadalca.

Nezgodna na morju. Včeraj s jutraj prevrnila je burja blizu Isole italijansko ribiško ladjo „Rossini“. Na ladijici bila sta le dva mornarja, katera sta ostala potrta v povezneni ladiji med vodo in ladijinim dnom. Na obrežju stoječi ljudje opazili so nearečo in jo prijavili v Trst. Odtod odposlal je pomorski kapitanat na parniku „Pelagosa“ moštvo v pomoč. Po velikim trudu posrečilo se je povezneno ladijo spraviti po koncu in rešiti uboga mornarja. Ista bila sta pol mrtva od strahu; jednega izmed njiju pripeljali so v Trst v bolnišnico.

„Slovanski Svet“, 23. št. od 10. decembra, ima naslednje vsebino: Lekcija malim slovanskim narodom. — O shodu zaupnih mož v Ljubljani. — Resolucije shoda zaupnih mož v Ljubljani. — Posmi: 1) Projekt (Gregoričičeva v latinici in cirilici. 2) Elegija. 3) Jeseni. 4) Tebi. (hrv.) 5) Poslednji cvet. 6) Српске народне pjeske. — Otroci. (Proza). — „Квартиръ“ (Krilova ruska basen s tolmačem. — Poslednje ure in smrt Aleksandra III. — Prva beseda ruskega carja Nikolaja II. k svojemu narodu. (Izvirni ruski manifest s tolmačem). — Ruske drobtinice. — Ogled po slovanskem svetu. — Književnost.

Lopovstvo. V noči dne 8. t. m. so neznan lopovi v ulici Beccheria odtrgali poštno nabiralno škrinjico. Tudi to zasleduje policija.

Policijsko. 38letno zasebnico Karolino Desquero iz Splita zaprli so, ker je obdolžena, da je ponaredila na raznih menjicah podpise različnih oseb in s tem okodovala gostilničarko Marijo Ciona za 532 glđ. —

Spreten tat ukradel je služabnici Rezi Lipot novčarko s 5 glđ. 25 nvđ. iz čepa, ko je kupovala zelenjavo na trgu Ponte Rosso. — Težka Maksimilijana C. in Ivana B., oba iz Trsta, prvi 29 in drugi 42 let star, kradla sta kavo v novem pristanišču. Zasadili so ju stražarji in ju odvedli v zapor.

Najnovejše vesti.

Dunaj 11. Odsek za volilno preosnovo je izvolil pododsek 10 članov, obstoječ iz nastopnih poslancev: grof Hohenwart, Dipauli, knez Schwarzenberg, Mengor, Russ, grof Kuenburg, grof Stadnicki, grof Pininski, vitez Rutovski, grof Fran Coronini.

Dunaj 11. Knez Črnogorski je oddal svojo karto pri ministrih grofu Kalnokjuju in Kallayu ter ruskomu poslaniku Lobanovu. Poslednjega je knez vsprejel popoldne.

Budimpešta 11. Zakon o proračunskem provizoriju je vsprejela poslanska zbornica s 205 proti 90 glasom. Pred zbornico se je zbrala velika množica, ki je viharno pozdravljala ministrskega predsednika Wakerla.

Berolin 10. Ker so socialistični poslanci v državnem zboru demonstrirali proti cesarju samemu, prosil prvi državni pravdnik dovoljenja, da bi smel sodnijski postopati proti dotičnim poslancom. „Berliner Correspondenz“ pravi, da vaa dežela pričakuje, da državni zbor ne odkloni te zahteve državnega pravdnika.

Rim 10. Danes je finančni minister Sonnino v poslanski zbornici razvil svoj finančni okaspoz. Skupna potrebnostina za l. 1895/1896 znaša 779,401,000 lir. Da pokrijejo primanjkljaj, privarčiti hočejo 57 milijonov, ostalih 27 milijonov hočejo pokriti s povišanjem dohodkov. Poročilo je napravilo najbolji utia.

Trgovinske brojavke.

Budimpešta. Pšenica za spomlad 6.74-6.78 Koruza za jesen 1895 7.08 do 7.09 Ovas za spomlad 6.02-6.03. Rž nova 6.25-6.35. Koruza stara 5.50 do 6.70.

Pšenica nova od 78 kil. f. 6.65-6.70, od 79 kil. f. 6.70-6.75, od 80 kil. f. 6.75-6.80, od 81 kil. f. 6.80-6.85, od 82 kil. for. 6.85-6.90.

Jčemen 6.30-6.40; prosa 6.00-6.60

Pšenica: Srednje ponudbe. Popraševanje mirneje kupel rezervirani. Proda'o se je 16,000 m. stot. Cene vedno stalne. V drugih vrstah čita malo prometa, Vrme: lepo.

Praga. Nerafinirani sladkor za december f. 11.75 januar f. 11.85.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in s carino vred, odpošiljatev procej f. 28.95-28.50 Nov. mare f. 28.50-28.75 Concassé za november-mare 29.25-29.40. Četvorni za november 30. — V glavah (sodih) za konec novembra 30. —

Havre. Kava Santos good average za december 91. — za april 85.75 bolje.

Hamburg. Santos good average za december 71.50 mare 69.50, maj 68.25.

Dunajska borza 11. decembra 1894

	danos	včeraj
Državni dolg v papirju	100.10	100.10
„ v srebru	100.05	100.05
Avstrijska renta v zlatu	124.34	124.41
„ v kronah	98.15	98.08
Kreditne akcije	99.25	99.70
London 10 Let.	124.40	124.45
Napoleoni	9.99 1/2	9.99
100 mark	60.96	60.97 1/2
100 italj. lir	46.43	46.46

Trgovina.*)
Moka in otrobi. Moka. Kupčija je vedno še mlačna, dasi so cene stalne in dasi kaže tržišče tendenco k podraženju. V najnižjih vrstah je nekoliko prometa, večinom za eksport; te vrsti se držijo dobro, ker pričinja sedaj doba konsuma.

Ogerski mlini imajo povprečno te-le cene: št. 0 od f. 11.70 do 12.40; št. 1 od f. 11.20 do 11.80; št. 2 od f. 10.70 do 11.20; št. 3 od f. 10.40 do 10.70; št. 4 od f. 10.10 do 10.40; št. 5 od f. 9.70 do 10. —; št. 6 od f. 8.70 do 9.20; št. 7 od f. 7.20 do 7.80; št. 8 od f. 5.70 do 6.40, kakor je že vrst.

Otrobi. Tržišče je stalno in nekoliko živahno. Stuckijev izdelek prodajal se je v partijah po f. 4.70 do 4.75 iz ladij v Trstu; iz druge roke prodajala se je ta marka po f. 4.90 do 4.95, stavljena v kupčev magazin. Marka A T je po f. 4.80, ruski izdelek po f. 4.50 do 4.60, lavantinski na drobno po f. 3.20 do 3.80 kvintal v vrečo vred. „Econom“ zahteva f. 4.30 proti oddaji od februarja 1895. naprej, ker za december in januar nima prav nič v zalogi. Trg se je zaključil stalen, tem bolj, ker ni prišlo blaga iz Ogerske.

Drobni otrobi. Zanemarjeni. Lavantinski so po f. 3.75, „Econom“ po f. 4 kvintal v vrečo vred.

Goved. Od 29. m. do 5. t. m. prodalo se je v Trstu 541 volov in 48 krav klavne živine in sicer 11 volov iz Kranjske, 227 iz Hrvatske, — iz Istre, 298 iz Dalmacije in 5 domačih. Plačevali so se: voli iz Kranjske po f. 45.— do 46.—; voli iz Hrvatske po f. 43.— do 44.—; iz Istre po f. — do —; iz Dalmacije po f. 43.— do 44.— in domači po f. 45.— do 46.—; domače krave po f. 44.— do 45.— in krave iz Italije po f. — do — kvintal mrtve vage.

Seno in slama. Seno I. vrste prodajalo se je v tem tednu po f. 3.50, II vr. po f. 2.50 slama I. vr. po f. 2.35. in II. vr. po f. 2.10 kvintal.

Surovo maslo, jajca in kokoši. Kranjsko surovo maslo prodajalo se je v tem tednu v partijah od 20 do 30 kg. po 92 do 94 nč., v part. od 30 do 50 kg. po 90 do 92 nč., furlansko surovo maslo v part. od 20 do 30 kg. po f. 1.04 do f. 1.08 in v part. od 30 do 50 kg. po 1.— do f. 1.04 kilogram. Tolmnsko surovo maslo I. vrsti po f. 1.06 do 1.08 kilogram.

Jajca na debelo po f. 3.70 do 4.— sto komadov.

Kokoši po 1 glđ. do 1.30 komad, piščeta po f. 1.20 do f. 1.80 par.

Krompir, navadni, na debelo po 2.50 do 3.10 kvintal. „R. M.“

*) To poročilo zasnilo je iz sobotne šte. Ur.

Zaloga piva

pivovarne bratov Reininghaus v Steinfeldu — Gradec

in 156 zaloga kisle vode Mattoni's Giesshöbler pri

A. DEJAKU, junior,

v Trstu, via degli Artisti št. 8. zastopnik za Primorsko, Dalmacijo in Levant

FRIDERIK SIEMENS

Dunaj.

Tovarna c. k. priv. aparatov za razsvetljavo in kurjavo. IX.2. Alsterstrasse 20.

Najnovejša plinova svetiljka za zunanjo razsvetljavo: Regenerativni plinov solčni gorilec

75 odstotkov ceneji, kakor elektriške bočne svetiljke, a daje njim jednako svetlobo.

Nadalje za dvorane, delavnice, prodajalnice i. t. d. starozakusne ventilujoče regenerativne plinov svetiljke ter plinov svetiljke v steklu, katero se morejo rabiti povsodi in so primerne za vse slučaje. Uvedeno so po vsem svetu.

— Ceniki in proračuni zastopnj. —

Glavni zastopnik za Trst: HENRIK WAGNER, Via Carintia 4.

Uzorcji zastopnj in franko!

Razgrejevanje stanovanj,

kakor tudi cerkvā, šol, dvoran, prostorov itd.

je mogoče le po Siemens-ovim za gas (plin) prirejenim pečim

ki so lahko sgrejejo brez oglja, brez pepela, brez saje, brez smrada, so najprikladnejše in najzdravejše vsled razprostujoče se gorkote! Najboljša peč kar se dostaje moči razgrejevanja ali trpečnosti.

— Mnogo najboljših priznanj. —

FRIDERIK SIEMENS, Dunaj, IX 2

C. k. priv. tovarna aparatov za razsvetljavo in kurjavo. ZALOGA V TRSTU PRI TVRDKI

Carl Greinitz Neffen.